

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΑΡΘΡΟ

 του ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ
 ΥΠ. ΠΑΥΛΕΥΣΗ Α. Αθήνα, 11/6

ΣΥΡΙΖΑ και άμυνα: «Πειράματα» σε βάρος της ασφάλειας της Ελλάδας

ΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΘΥΜΑΤΑΙ τις δραματικές ημέρες του Δεκεμβρίου του 2008, όταν η πρωτεύουσα της χώρας κήκε από κάποιους -ελληνόφωνους και μη- βανδάλους, οι οποίοι θεώρησαν πως η τραγική δολοφονία ενός μικρού παιδιού θα έπρεπε να οδηγήσει στην κατάλυση του κράτους, της ασφάλειας και του δικαιώματος ιδιοκτησίας χιλιάδων συμπολιτών μας ανά την επικράτεια και ιδιαιτέρως στην όμορφη πόλη μας;

Ποιος δεν θυμάται πως εκείνες τις δύσκολες ώρες, όταν η Ελλάδα δοκιμαζόταν τόσο ως προς την ανθεκτικότητα της δημοκρατίας της όσο και ως προς την αξιοπιστία της κρατικής της μηχανής, υπήρξαν κάποιες εκ του πολιτικού φάσματος οι οποίοι, ρίχνοντας λάδι στη φωτιά, στην ουσία έδωσαν συγχωροχάρτι σε όλους εκείνους οι οποίοι θεώρησαν την Αθήνα λάφυρο προς απόκτηση; Ποιος θα ξεχάσει τον κύριο Τσίπρα, δυνητικό πρωθυπουργό της χώρας, πιθανό εταίρο ενός κυβερνητικού σχηματισμού ή ηγέτη της αξιωματικής αντιπολίτευσης, με φόντο μια φωτογραφία του Τσε Γκεβάρα, στην ουσία να υποστηρίζει τους επιδρομείς και να υπογραμμίζει πως για όλα φταίει η... Δεξιά;

ΑΠΟ ΤΟΤΕ δεν πέρασε πολύς καιρός και οι δραματικές εξελίξεις στη χώρα μας ανάγκασαν, διότι περί εξαναγκασμού πρόκειται, τον ΣΥΡΙΖΑ να υποδυθεί πως αποτελεί κόμμα εξουσίας και όχι διαμαρτυρίας. Η εκτίναξη δε του συγκεκριμένου κόμματος στη δεύτερη θέση του πολιτικού μας συστήματος το εξανάγκασε και σε μία ακόμα μεγαλύτερη θυσία, να προχωρήσει στη σύνταξη κυβερνητικού προγράμματος μετά τις εκλογές του Μαΐου.

Όταν όμως ένα κόμμα αποφασίζει να εκπονήσει κυβερνητικό πρόγραμμα μετά και όχι πριν από εκλογές, και αυτό το κάνει προφανώς για να προλάβει τις επόμενες, που είναι έναν μήνα αργότερα, είναι προφανές πως θα υποπέσει σε σοβαρά «λάθη», τα οποία δυστυχώς για εμάς θα επηρεάσουν όχι την Κομμουνιστική, αλλά ολόκληρη τη χώρα, ειδικότερα όταν πρόκειται για προγραμματικές εξαγγελίες οι οποίες έχουν να κάνουν με την άμυνα και την εξωτερική πολιτική της Ελλάδας. Εάν, δε, προσθέσουμε και την παραδοσιακή απέχθεια του συγκεκριμένου χώρου προς οτιδήποτε έχει να κάνει με την έννοια του «κράτους», του «έθνους», των «Ενόπλων Δυνάμεων» και της «σημίας», τότε το μείγμα γίνεται εκρηκτικό και άκρως επικίνδυνο για τον καθένα και την καθεμία από εμάς, ξεχωριστά και ως σύνολο. Από πού να αρχίσει και πού να τελειώσει κανείς για το συγκεκριμένο θέμα; Αρκεί να αναφερθούμε σε τρία μόνο ζητήματα για να αντιληφθεί ο καθείς από εμάς, όσο ανενήμερος και αν είναι για τον συγκεκριμένο τομέα; την επικινδυνότητα των «προτάσεων» αυτών.

ΠΡΩΤΟΝ, ο κύριος Τσίπρας μάς ενημερώνει πως σκοπός της... κυβερνήσεώς του θα είναι να βγάλει τη χώρα από το ΝΑΤΟ. Δεύτερον, ο ΣΥΡΙΖΑ ισχυρίζεται πως θα επιδιώξει να διαλύσει τη συμμαχία με το Ισραήλ και, τρίτον,

η όλη του ρητορική υπογραμμίζει πως θα καταργήσει στην ουσία τις εξοπλιστικές δαπάνες, ενώ θα θεσπίσει τον... συνδικαλισμό στο στράτευμα.

Όλα αυτά καλά και ωραία, για μία Ελλάδα η οποία θα συνόρευε με το Βέλγιο και το... Λουξεμβούργο. Ας μας εξηγήσουν όμως ο κύριος Τσίπρας και οι σύμβουλοί του, βρίσκεται ή όχι η χώρα στην πλέον καυτή ζώνη της Ευρασίας; Έχει απέναντί της μία αναθεωρητική νεοθωμανική Τουρκία, η οποία το μόνο που περιμένει είναι η επίσημη κατάρρευση της χώρας για να εκμεταλλευτεί την περίπτωση, όπως έχει αποδείξει η ιστορία πως πράττει έως τώρα; Συμφέρει τη χώρα να εγκαταλείψει την πλέον ισχυρή -και ίσως μοναδική- στρατιωτική συμμαχία στον πλανήτη και, έστω ότι το κάνει, τι μας προτείνουν στον ΣΥΡΙΖΑ, να στραφούμε στην Κίνα ή στη Ρωσία; Αυτούς σε τελική ανάλυση τους... ρωτήσαμε εάν μπορούν και με ποιους όρους να μας υποστηρίξουν από τη στιγμή που βρισκόμαστε εν τω μέσω μίας νατοϊκής «λίμνης» όπως είναι η Ανατολική Μεσόγειος;

ΣΕΤΩ ΛΟΙΠΟΝ πως φεύγουμε από το ΝΑΤΟ, μπορεί κάποιος να μας εξηγήσει τη λογική της διάλυσης της σχέσης με το Ισραήλ, τη μόνη δύναμη που φαίνεται να έχει τη θέληση να μας βοηθήσει σε μία κρίσιμη στιγμή; Μήπως είπε κάποιος στην Κομμουνιστική ουσία πως για να είμαστε «φίλοι» των Αράβων θα πρέπει να τα χαλάσουμε με το Τελ Αβίβ; Δηλαδή δεν βλέπουν πως όλος ο αραβικός

κόσμος, εκτός από τα «τσιράκια» της Τουρκίας, κάνει δουλειές με το Ισραήλ; Και, εάν συμβεί κάτι με την Τουρκία, ποιος θα μας βοηθήσει, μήπως η... Παλαιστινιακή Αρχή θα είναι σε θέση να το κάνει; Και για να ολοκληρώσουμε το θέμα «Ισραήλ», τον σύντροφο Χριστόφια τον ρώτησε ο κύριος Τσίπρας, δεν είναι η Κύπρος αυτή που μας έδειξε τον δρόμο ή μήπως θα πείσει τους Κυπρίους να φερθούν... προσεδευτικά και να σταματήσουν και αυτοί τη συνεργασία;

ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ακόμα να μας εξηγήσει πώς σκοπεύει να φτιάξει το ταμείο από

τους υδρογονάνθρακες που θα εξορύξει, χωρίς να έχει την υποστήριξη των ΗΠΑ και των Κυπρίων και του Ισραήλ για να προχωρήσει στις έρευνες. Αφού, δε, θα φύγουμε από το ΝΑΤΟ αλλά και θα κόψουμε τις γέφυρες με το Ισραήλ, αντί να κοιτάζουμε την αυτόνομη αμυντική μας ικανότητα, η οποία θα αντισταθμίσει την έλλειψη συμμάχων, θα καταργήσουμε τους εξοπλισμούς και θα μετατρέψουμε τις Ενοπλες Δυνάμεις σε δημόσια υπηρεσία, μέσω του συνδικαλισμού. Ό,τι και να πει κάποιος είναι λίγο. Καταλήγοντας, δεν μπορεί κάποιος να μη φέρει στον νου του πως τέτοιου είδους «πειράματα» μαθητευόμενων μάγων και «ρίσκα» (κατά τον κύριο Μπαλάφα), αδαών περί της επιστήμης των Διεθνών Σχέσεων, της γεωπολιτικής, της στρατηγικής, αλλά και της κοινής λογικής, πήρε και ο Μακάριος, με αποτέλεσμα η «ουδέτερη» Κύπρος να δεχθεί την επίσκεψη του... Αττίλα, χωρίς να μπορεί ή να θέλει κανείς να αντιδράσει. Αυτό θέλουμε για την Ελλάδα μας;

Έστω λοιπόν πως φεύγουμε από το ΝΑΤΟ, μπορεί κάποιος να μας εξηγήσει τη λογική της διάλυσης της σχέσης με το Ισραήλ, τη μόνη δύναμη που φαίνεται να έχει τη θέληση να μας βοηθήσει σε μία κρίσιμη στιγμή;